

POSTANOWIENIE

Dnia 21 marca 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Stępka

po rozpoznaniu w dniu 21 marca 2024 r.

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.

sprawy K. J. skazanego z art. 279 § 1 k.k. i inne,

z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego od wyroku

Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 13 lipca 2023 r., sygn. akt II AKa 128/23,

zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w Szczecinie

z dnia 24 lutego 2023 r., sygn. akt III K 302/22,

p o s t a n o w i ł

1. oddalić kasację obrońcy skazanego jako oczywiście bezzasadną;

2. obciążyć skazanego kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego;

3. zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz radcy prawnego M. P., Kancelaria Radcy Prawnego w S., kwotę 1200 zł (jeden tysiąc dwieście złotych), w tym 23 % VAT, tytułem wynagrodzenia za sporządzenie i wniesienie kasacji na rzecz K. J.

[PGW]

UZASADNIENIE

K. J. i G. Z. zostali oskarżeni o to, że:

1/ w okresie od 2020 r. daty bliżej nieustalonej do dnia 28 kwietnia 2021 r. w D. oraz innych miejscowościach na terenie Polski i Republiki Federalnej Niemiec, działając wspólnie i w porozumieniu ze sobą oraz innymi ustalonymi i nieustalonymi osobami, brali udział w zorganizowanej grupie przestępczej, która w ramach ustalonego podziału ról zajmowała się popełnianiem przestępstw polegających na kradzieży z włamaniem do samochodów osobowych na terenie Niemiec, a następnie transportowaniu ich do Polski, tj. o czyn z art. 258 § 1 k.k.;

2/ w dniu 28 kwietnia 2021 r. w miejscowości P. /E. na terenie Republiki Federalnej Niemiec, działając wspólnie i w porozumieniu ze sobą oraz innymi ustalonymi i nieustalonymi osobami, przy czym K. J. będąc uprzednio skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Goleniowie z dnia 26.09.2013 r. o sygn. II K 402/13, za czyn z art. 91 § 1 k.k. w zw. z art. 278 § 1 k.k. na karę roku pozbawienia wolności, objętą następnie karą orzeczoną wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Goleniowie z dnia 22.12.2016 r. o sygn. II K 684/16, którą odbywał w okresie od 16.08.2016 r. do 13.06.2019 r., zaś G. Z. będąc uprzednio skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Międzyrzeczu VII Zamiejscowy Wydział Karny z siedzibą w Sulęcinie z dnia 13.06.2013 r. o sygn. VII K 263/13, za czyn z art. 91 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. na karę roku pozbawienia wolności, objętą następnie karą orzeczoną wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Słubicach z dnia 05.02.2015 r. o sygn. II K 1072/14, którą odbywał w okresie od 09.07.2015 r. do 05.03.2018 r., czyniąc sobie z popełniania przestępstw stałe źródło dochodu, po uprzednim użyciu urządzenia elektronicznego pokonali zabezpieczenia przeciwwłamaniowe, po czym dokonali zaboru w celu przywłaszczenia samochodu osobowego marki V. nr rej. [...] o wartości 13.000 Euro, co daje w przeliczeniu wartość 68.500 złotych, działając na szkodę obywatelki Niemiec K. S., tj. o czyn z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.;

3/ w nocy z 21 grudnia 2020 r. na 22 grudnia 2020 r., na terenie Republiki Federalnej Niemiec w miejscowości S. przy ul. W., działając wspólnie i w porozumieniu ze sobą oraz innymi ustalonymi i nieustalonymi osobami, przy czym K. J. będąc uprzednio skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Goleniowie z dnia 26.09.2013 r. o sygn. II K 402/13, za czyn z art. 91 § 1 k.k. w zw. z art. 278 § 1 k.k. na karę roku pozbawienia wolności, objętą następnie karą orzeczoną wyrokiem

łącznym Sądu Rejonowego w Goleniowie z dnia 22.12.2016 r. o sygn. II K 684/16, którą odbywał w okresie od 16.08.2016 r. do 13.06.2019 r., zaś G. Z. będąc uprzednio skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Międzyrzeczu VII Zamiejskowy Wydział Karny z siedzibą w Sulęcinie z dnia 13.06.2013 r. o sygn. VII K 263/13, za czyn z art. 91 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. na karę roku pozbawienia wolności, objętą następnie karą orzeczoną wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Słubicach z dnia 05.02.2015 r. o sygn. II K 1072/14, którą odbywał w okresie od 09.07.2015 r. do 05.03.2018 r., czyniąc sobie z popełniania przestępstw stałe źródło dochodu, po uprzednim użyciu urządzenia elektronicznego pokonali zabezpieczenia przeciwwłamaniowe, po czym dokonali zaboru w celu przywłaszczenia samochodu osobowego marki V. nr rej. [...] o nieustalonej wartości na szkodę niemieckiego podmiotu T. GmbH, tj. o czyn z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.;

4/ w nocy z 19 stycznia 2021 r. na 20 stycznia 2021 r., na terenie Republiki Federalnej Niemiec, w miejscowości P. /E., działając wspólnie i w porozumieniu ze sobą oraz innymi ustalonymi i nieustalonymi osobami, przy czym K. J. będąc uprzednio skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Goleniowie z dnia 26.09.2013 r. o sygn. II K 402/13, za czyn z art. 91 § 1 k.k. w zw. z art. 278 § 1 k.k. na karę roku pozbawienia wolności, objętą następnie karą orzeczoną wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Goleniowie z dnia 22.12.2016 r. o sygn. II K 684/16, którą odbywał w okresie od 16.08.2016 r. do 13.06.2019 r., zaś G. Z. będąc uprzednio skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Międzyrzeczu VII Zamiejskowy Wydział Karny z siedzibą w Sulęcinie z dnia 13.06.2013 r. o sygn. VII K 263/13 za czyn z art. 91 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. na karę roku pozbawienia wolności, objętą następnie karą orzeczoną wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Słubicach z dnia 05.02.2015 r. o sygn. II K 1072/14, którą odbywał w okresie od 09.07.2015 r. do 05.03.2018 r., czyniąc sobie z popełniania przestępstw stałe źródło dochodu, po uprzednim użyciu urządzenia elektronicznego pokonali zabezpieczenia przeciwwłamaniowe, po czym dokonali zaboru w celu przywłaszczenia samochodu osobowego marki [...] o numerze rejestracyjnym [...], o wartości 42.000 zł, wraz ze znajdującym się wewnątrz odkurzaczem i młotowiertarką o łącznej wartości 2.000

euro, działając na szkodę obywatela Niemiec R. B., tj. o czyn z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.;

5/ w nocy z 19 stycznia 2021 r. na 20 stycznia 2021 r., na terenie Republiki Federalnej Niemiec, w miejscowości P. /E., działając wspólnie i w porozumieniu ze sobą oraz innymi ustalonymi i nieustalonymi osobami, przy czym K. J. będąc uprzednio skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Goleniowie z dnia 26.09.2013 r. o sygn. II K 402/13, za czyn z art. 91 § 1 k.k. w zw. z art. 278 § 1 k.k. na karę roku pozbawienia wolności, objętą następnie karą orzeczoną wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Goleniowie z dnia 22.12.2016 r., sygn. II K 684/16, którą odbywał w okresie od 16.08.2016 r. do 13.06.2019 r., zaś G. Z. będąc skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Międzyrzeczu VII Zamiejscowy Wydział Karny z siedzibą w Sulęcinie z dnia 13.06.2013 r. o sygn. VII K 263/13 za czyn z art. 91 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. na karę roku pozbawienia wolności, objętą następnie karą orzeczoną wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Słubicach z dnia 05.02.2015 r. o sygn. II K 1072/14, którą odbywał w okresie od 09.07.2015 r. do 05.03.2018 r., czyniąc sobie z popełniania przestępstw stałe źródło dochodu, po uprzednim użyciu urządzenia elektronicznego pokonali zabezpieczenia przeciwwłamaniowe, po czym dokonali zaboru w celu przywłaszczenia samochodu osobowego marki [...] o numerze rejestracyjnym [...] o nieustalonej wartości, działając na szkodę niemieckiego podmiotu K. E.V., tj. o czyn z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.;

6/ w nocy z 10 lutego 2021 r. na 11 lutego 2021 r., na terenie Republiki Federalnej Niemiec, w miejscowości F., działając wspólnie i w porozumieniu ze sobą oraz innymi ustalonymi i nieustalonymi osobami, przy czym K. J. będąc uprzednio skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Goleniowie z dnia 26.09.2013 r. o sygn. II K 402/13 za czyn z art. 91 § 1 k.k. w zw. z art. 278 § 1 k.k. na karę roku pozbawienia wolności, objętą następnie karą orzeczoną wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Goleniowie z dnia 22.12.2016 r. o sygn. II K 684/16, którą odbywał w okresie od 16.08.2016 r. do 13.06.2019 r., zaś G. Z. będąc uprzednio skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Międzyrzeczu VII Zamiejscowy Wydział Karny z siedzibą w Sulęcinie z dnia 13.06.2013 r. o sygn. VII K 263/13 za czyn z art. 91 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. na karę roku pozbawienia wolności, objętą następnie

karą orzeczoną wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Słubicach z dnia 05.02.2015 r. o sygn. II K 1072/14, którą odbywał w okresie od 09.07.2015 r. do 05.03.2018 r., czyniąc sobie z popełniania przestępstw stałe źródło dochodu, po uprzednim użyciu urządzenia elektronicznego pokonali zabezpieczenia przeciwwłamaniowe, po czym dokonali zaboru w celu przywłaszczenia samochodu osobowego marki V. bez tablic rejestracyjnych o numerze VIN [...] o wartości 44.800 euro oraz samochodu marki [...] bez tablic rejestracyjnych o numerze VIN [...] o wartości 36.800 euro, działając na szkodę niemieckiego podmiotu [...], tj. o czyn z art. 279 § 1 k.k. w zw. art. 64 § 1 k.k. w zw. art. 65 § 1 k.k.;

Nadto K. J. został oskarżony o to, że:

7/ w nocy z 8 lipca 2020 r. na 9 lipca 2020 r., na terenie Niemiec w miejscowości H. przy ul. B., będąc uprzednio skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Goleniowie z dnia 26.09.2013 r. o sygn. II K 402/13 za czyn z art. 91 § 1 k.k. w zw. z art. 278 § 1 k.k. na karę roku pozbawienia wolności, objętą następnie karą orzeczoną wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Goleniowie z dnia 22.12.2016 r. o sygn. II K 684/16, którą odbywał w okresie od 16.08.2016 r. do 13.06.2019 r., czyniąc sobie z popełniania przestępstw stałe źródło dochodu, działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi oraz nieustalonymi osobami, po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń przeciwwłamaniowych, dokonał zaboru w celu przywłaszczenia samochodu marki V. nr rej. [...] i nr VIN [...] o wartości 50.000 euro, działając na szkodę niemieckiego podmiotu [...], tj. o czyn z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.;

8/ w nocy z 13 lipca 2020 r. na 14 lipca 2020 r., na terenie Republiki Federalnej Niemiec w miejscowości H. przy ul. T., będąc uprzednio skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Goleniowie z dnia 26.09.2013 r. o sygn. II K 402/13 za czyn z art. 91 § 1 k.k. w zw. z art. 278 § 1 k.k. na karę roku pozbawienia wolności, objętą następnie karą orzeczoną wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Goleniowie z dnia 22.12.2016 r. o sygn. II K 684/16, którą odbywał w okresie od 16.08.2016 r. do 13.06.2019 r., czyniąc sobie z popełniania przestępstw stałe źródło dochodu, działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi oraz nieustalonymi osobami, po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń przeciwwłamaniowych dokonał zaboru w celu przywłaszczenia samochodu marki V.

nr rej. [...] o wartości 80.000 euro, działając na szkodę niemieckiego podmiotu [...], tj. o czyn z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

9/ w nocy z 21 lipca 2020 r. na 22 lipca 2020 r., na terenie Republiki Federalnej Niemiec w miejscowości A. przy ul. H., będąc uprzednio skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Goleniowie z dnia 26.09.2013 r. o sygn. II K 402/13 za czyn z art. 91 § 1 k.k. w zw. z art. 278 § 1 k.k. na karę roku pozbawienia wolności, objętą następnie karą orzeczoną wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Goleniowie z dnia 22.12.2016 r. o sygn. II K 684/16, którą odbywał w okresie od 16.08.2016 r. do 13.06.2019 r., czyniąc sobie z popełniania przestępstw stałe źródło dochodu, działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi oraz nieustalonymi osobami, po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń przeciwwłamaniowych, dokonał zaboru w celu przywłaszczenia samochodu marki V. M. nr rej. [...] i nr VIN [...] o wartości 15.000 euro, działając na szkodę obywatela Niemiec C. G., tj. o czyn z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.;

10/ w nocy z 04 października 2020 r. na 05 października 2020 r., na terenie Republiki Federalnej Niemiec w miejscowości H., będąc uprzednio skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Goleniowie z dnia 26.09.2013 r. o sygn. II K 402/13 za czyn z art. 91 § 1 k.k. w zw. z art. 278 § 1 k.k. na karę roku pozbawienia wolności, objętą następnie karą orzeczoną wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Goleniowie z dnia 22.12.2016 r. o sygn. II K 684/16, którą odbywał w okresie od 16.08.2016 r. do 13.06.2019 r., czyniąc sobie z popełniania przestępstw stałe źródło dochodu, działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi oraz nieustalonymi osobami, po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń przeciwwłamaniowych, dokonał zaboru w celu przywłaszczenia samochodu marki V. . nr rej. [...] i nr VIN [...] o wartości 45.000 euro, działając na szkodę obywatela Niemiec H. B., tj. o czyn z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.;

11/ w nocy z 21 kwietnia 2021 r. na 22 kwietnia 2021 r., na terenie Republiki Federalnej Niemiec w miejscowości S. przy ul. A. F., będąc uprzednio skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Goleniowie z dnia 26.09.2013 r. o sygn. II K 402/13, za czyn z art. 91 § 1 k.k. w zw. z art. 278 § 1 k.k. na karę roku pozbawienia

wolności, objętą następnie karą orzeczoną wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Goleniowie z dnia 22.12.2016 r. o sygn. II K 684/16, którą odbywał w okresie od 16.08.2016 r. do 13.06.2019 r., czyniąc sobie z popełniania przestępstw stałe źródło dochodu, działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi oraz nieustalonymi osobami, po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń przeciwwłamaniowych, dokonał zaboru w celu przywłaszczenia samochodu marki V. o numerze rejestracyjnym [...] o wartości 56.000 euro, działając na szkodę obywatelki Niemiec G. K., tj. o czyn z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.;

12/ w nocy z 25 kwietnia 2021 r. na 26 kwietnia 2021 r., na terenie Republiki Federalnej Niemiec w B., będąc uprzednio skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Goleniowie z dnia 26.09.2013 r. o sygn. II K 402/13 za czyn z art. 91 § 1 k.k. w zw. z art. 278 § 1 k.k. na karę roku pozbawienia wolności, objętą następnie karą orzeczoną wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Goleniowie z dnia 22.12.2016 r. o sygn. II K 684/16, którą odbywał w okresie od 16.08.2016 r. do 13.06.2019 r., czyniąc sobie z popełniania przestępstw stałe źródło dochodu, działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi oraz nieustalonymi osobami, po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń przeciwwłamaniowych, dokonał zaboru w celu przywłaszczenia samochodu marki V. [...] o wartości 46.000 euro, działając na szkodę obywatela Niemiec F. B., tj. o czyn z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

W pozostałych punktach zarzucono drugiemu współoskarżonemu G. Z. szereg innych czynów.

Na mocy wyroku Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 24 lutego 2023 r., sygn. akt III K 302/22, oskarżonych K. J. i G. Z. uniewinniono od czynu opisanego w pkt. I (art. 258 § 1 k.k.) części wstępnej wyroku; oskarżonego K. J. uznano za winnego dokonania czynów opisanych w pkt. II - XII części wstępnej wyroku, z tą zmianą, że z opisu każdego z nich Sąd wyeliminował zwrot „oraz z nieustalonymi osobami”, a ponadto ustalił, że czynem opisanym w punkcie 3 części wstępnej wyroku wyrządzono szkodę w kwocie 72.600 zł, zaś czynem opisanym w punkcie 5. części wstępnej wyroku wyrządzono szkodę w wysokości 80.200 zł;

Sąd również ustalił, że czyny opisane w punktach II- XII stanowią ciąg przestępstw w ujęciu art. 91 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i art. 65 § 1 k.k. - i za to wymierzył K. J. karę 7 lat pozbawienia wolności, a także rozstrzygnął w zakresie zaliczenia okresu rzeczywistego pozbawienia wolności na poczet kary pozbawienia wolności i co do kosztów sądowych.

Wyrok zawiera również rozstrzygnięcia odnoszące się do przypisania drugiemu ze współoskarżonych odpowiedzialności za czyny mu zarzucane.

Od powyższego wyroku apelację wniósł prokurator oraz obrońca z urzędu oskarżonego K. J. Apelacja prokuratora została wniesiona na niekorzyść obu oskarżonych i zaskarżała wyrok w części dotyczącej uniewinnienia ich od zarzutu z art. 258 § 1 k.k. Z kolei obrońca K. J. na mocy art. 438 pkt 1-4 k.p.k. zarzucił obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść wyroku, tj. art. 4 k.p.k. i art. 7 k.p.k. w zakresie oceny wiarygodności wyjaśnień oskarżonych K. J. i G. Z.; błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku i mający wpływ na jego treść oraz rażącą niewspółmierność kary.

Po rozpoznaniu tych apelacji Sąd Apelacyjny w Szczecinie na mocy wyroku z dnia 13 lipca 2023 r., sygn. akt II AKa 128/23, zmienił zaskarżony wyrok w stosunku do K. J. w ten sposób, że orzeczoną wobec oskarżonego karę pozbawienia wolności za przypisany mu w punkcie 2 części dyspozytywnej wyroku ciąg przestępstw obniżył do lat 6, a w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok w stosunku do tego oskarżonego utrzymał w mocy, zwalniając go od ponoszenia kosztów sądowych związanych z postępowaniem odwoławczym, w tym od opłat za obie instancje.

Kasację od wyroku Sądu odwoławczego wniósł obrońca skazanego K. J., który zarzucił naruszenie art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. poprzez wydanie wyroku pomimo niewłaściwego obsadzenia Sądu drugiej instancji w sytuacji, gdy w składzie sądu brała udział osoba powołana na urząd sędziego Sądu Apelacyjnego na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej w trybie określonym przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw [sędzia D. M.].

W konkluzji obrońca wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy Sądowi Apelacyjnemu w Szczecinie do ponownego rozpoznania.

W odpowiedzi na kasację obrońcy, prokurator Prokuratury Rejonowej w Gryfinie wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Kasacja okazała się bezzasadna i to w stopniu oczywistym, o jakim mowa w art. 535 § 3 k.p.k. Analiza zarzutu kasacyjnego nie wykazała, by w sprawie doszło do rażącego naruszenia prawa, o którym mowa w art. 523 § 1 k.p.k., a tym bardziej w zakresie art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k.

Należało stwierdzić, że nie doszło do naruszenia prawa procesowego w postaci art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. poprzez udział w składzie orzekającym Sądu odwoławczego - sędziego Sądu Apelacyjnego w Szczecinie D. M., powołanej w wyniku procedury przeprowadzonej przed Krajową Radą Sądownictwa, której skład ukształtowano w trybie określonym przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw. Błędnie bowiem obrońca przyjął, że każda uchwała nominacyjna podejmowana przez Krajową Radę Sądownictwa w stosunku do konkretnego sędziego, wraz z konkretnymi okolicznościami jej wydania w indywidualnej sprawie, rodzi uzasadnioną wątpliwość, iż sędzia taki jest zależny od władzy wykonawczej, co w konsekwencji podważa jego bezstronność i niezależność w danej sprawie, którą prowadzi.

Kwestia ta została już w sposób wiążący wyjaśniona – zarówno w uchwale pełnego składu Sądu Najwyższego z dnia 23 stycznia 2020 r. (BSA I-4110-1/20, OSNKW 2020, z. 2, poz. 7), jak i przyjętym na jej podstawie orzecznictwie Sądu Najwyższego. W uchwale tej stwierdzono, między innymi: „Nienależyta obsada sądu w rozumieniu art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. (...) zachodzi także wtedy, gdy w składzie sądu bierze udział osoba powołana na urząd sędziego w sądzie powszechnym albo wojskowym na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej w trybie określonym przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (...), jeżeli wadliwość procesu powoływania prowadzi, w konkretnych okolicznościach,

do naruszenia standardu niezawisłości i bezstronności w rozumieniu art. 45 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, art. 47 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej oraz art. 6 ust. 1 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności” (teza 2 uchwały).

W uzasadnieniu uchwały Sąd Najwyższy stwierdził – „Oceniając zasadność wątpliwości co do bezstronności sędziego, sąd bierze pod uwagę wszelkie okoliczności, które mogą mieć wpływ na jej zachowanie. Mogą one obejmować powiązanie sędziego ze stronami sporu, okoliczności świadczące o uzależnieniu sędziego od określonych podmiotów zewnętrznych, w tym innych organów państwa czy partii politycznych. Znaczenie może mieć przy tym sposób uzyskania określonych profitów lub awansów przez sędziego”.

Orzecznictwo Sądu Najwyższego, przyjęte na gruncie tej uchwały, potwierdza, że nie jest wystarczające wskazanie, iż dana osoba została powołana na stanowisko sędziego na wniosek nowo-ukształtowanej KRS, bowiem konieczne jest także wskazanie na dodatkowe okoliczności, które świadczą o naruszeniu standardów niezawisłości i bezstronności w konkretnej sprawie, co dopiero może prowadzić do stwierdzenia wystąpienia przesłanki z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. W sprawie IV KK 17/21 Sąd Najwyższy stwierdził - „Jeżeli dana osoba została powołana na stanowisko sędziego sądu powszechnego na skutek rekomendacji KRS ukształtowanej w trybie określonym przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa, muszą przy tym (...) dla stwierdzenia bezwzględnej przyczyny odwoławczej z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. zachodzić dodatkowe okoliczności, które świadczą o naruszeniu standardów niezawisłości i bezstronności w konkretnej sprawie i w jej niepowtarzalnych okolicznościach” (*postanowienie SN z dnia 17 lutego 2021 r., LEX nr 3121320; podobnie postanowienie SN z dnia 18 listopada 2020 r., IV KK 290/20, LEX nr 3144843*). Reasumując, nie jest możliwe podważanie kompetencji sędziego do udziału w wydaniu orzeczenia wyłącznie na podstawie samego zaistnienia w obrocie prawnym przedmiotowej uchwały trzech połączonych Izb Sądu Najwyższego z dnia 23 stycznia 2020 r., bez wykazania konkretnych wątpliwości. Zarzut dotyczący takich wątpliwości należy bowiem konstruować *in concreto*: sformułować konkretne zarzuty, a także wykazać lub chociażby uprawdopodobnić

okoliczności wskazujące na brak bezstronności lub niezawisłości sędziego w znaczeniu, jakie zostało przyjęte w wyroku TSUE z dnia 19 listopada 2019 r. (C-585/18, C-624/18 i C-625/18) oraz w powyższej uchwale Sądu Najwyższego, jako wskazujące na to, że dochodzić może do naruszenia standardu niezawisłości i bezstronności w rozumieniu wskazanych wcześniej aktów prawnych.

Również w postanowieniu z dnia 9 marca 2022 r. (w sprawie I KZP 13/21, OSNK 2022, z. 4, poz. 13) Sąd Najwyższy stwierdził - „Nie jest wykluczone, że mimo powstania zasadniczych wątpliwości co do tego, czy dochowany zostaje standard niezawisłości i bezstronności danego sędziego uczestniczącego w składzie sądu ze względu na objęcie przez niego urzędu w postępowaniu konkursowym przeprowadzonym w sposób ustalony ustawą z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa, w konkretnych okolicznościach wątpliwości te nie zostaną potwierdzone, co będzie równoznaczne z koniecznością przyjęcia, że skład sądu z jego udziałem spełnia minimalne wymagania dla zachowania niezawisłości i bezstronności”. Z kolei w uchwale siedmiu sędziów Sądu Najwyższego Izby Karnej z dnia 2 czerwca 2022 r., I KZP 2/22 (OSNK 2022, z. 6, poz. 22), podkreślono ponownie, że: „1. Krajowa Rada Sądownictwa ukształtowana w trybie określonym przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2018 r., poz. 3) nie jest organem tożsamym z organem konstytucyjnym, którego skład i sposób wyłaniania reguluje Konstytucja RP, w szczególności w art. 187 ust.1;

„2. brak podstaw do przyjęcia *a priori*, że każdy sędzia sądu powszechnego, który uzyskał nominację w następstwie brania udziału w konkursie przed Krajową Radą Sądownictwa po 17 stycznia 2018 r., nie spełnia minimalnego standardu bezstronności i każdorazowo sąd z jego udziałem jest nienależycie obsadzony w rozumieniu art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. Taka sytuacja zachodzi jedynie w stosunku do sędziów Sądu Najwyższego, którzy otrzymali nominacje w takich warunkach”.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy należy podkreślić, że sam fakt, iż wydająca zaskarżony kasacją wyrok Sędzia Sądu II instancji D. M. została w istocie powołana uchwałą nowo-ukształtowanej KRS na

stanowisko sędziego Sądu Apelacyjnego w Szczecinie, nie stanowił automatycznie o zaistnieniu przesłanki z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k.

Skarżący podnosi, że „Sędzia D. M. została nominowana do Sądu Apelacyjnego w Szczecinie uchwałą Krajowej Rady Sądownictwa Nr [...] z dnia 18 lutego 2021 r. Oznacza to, że Sędzia ta została zawnioskowana na stanowisko Sędziego Sądu Apelacyjnego przez Krajową Radę Sądownictwa powołaną w trybie określonym przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw”. Zaznaczył zarazem, że „obrona nie czyni niniejszym środkiem zaskarżenia żadnego zarzutu *in personam* wobec SSA D. M.”. obrońca nie wskazał jednak dodatkowo żadnych szczególnych okoliczności, które miałyby uzasadniać twierdzenie, że sposób awansowania do Sądu Apelacyjnego miałyby sprawiać, iż Sąd orzekający nie spełniał warunków bezstronności i niezależności, co miałyby stanowić bezwzględną przyczynę odwoławczą. Ograniczył się do przywołania wybranych orzeczeń Trybunału Sprawiedliwości UE oraz Europejskiego Trybunału Praw Człowieka i Sądu Najwyższego, z których nie wynikało przecież, że każdy sędzia powołany przez KRS w nowym składzie nie spełnia tych warunków. Nie przedstawił też żadnej konkretnej okoliczności, która miałyby sprawiać, że w przypadku Sędzi D. M. takie przesłanki mogą zachodzić.

Sąd Najwyższy rozpoznając zarzut podniesiony w kasacji przeprowadził test celem ustalenia, czy w sytuacji, gdy w składzie Sądu Apelacyjnego w Szczecinie zasiadała Sędzia D. M., która uzyskała nominację w opisywanych warunkach, był należycie obsadzony, a więc czy w niniejszej sprawie wystąpiła bezwzględna przesłanka odwoławcza z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. Oceniając ewentualne zaistnienie tej przesłanki, po przeprowadzeniu w oparciu o przedstawione powyżej kryteria testu instytucjonalnej bezstronności, Sąd Najwyższy stwierdza, że skład Sądu Apelacyjnego w Szczecinie był właściwie obsadzony, brak zatem podstaw do przyjęcia uchybienia z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k.

Na okoliczności mogące podważać bezstronność sędziego Sądu Apelacyjnego w [...] D. M. nie wskazują również dokumenty załączone do akt niniejszej sprawy o sygn. akt III KK 612/23. Co prawda, Sąd Najwyższy nie dysponował aktami osobowymi sędzi D. M., gdyż zostały przesłane do innego

organu i zaistniały obiektywne przeszkody w ich uzyskaniu. Niemniej jednak dane, jakie pozostawały w dyspozycji Sądu Najwyższego pozwalały na podjęcie decyzji w omawianym zakresie.

Pani D. M. z dniem 15 października 1991 r. została mianowana asesorem prokuratorskim w Prokuraturze Rejonowej w P., a z dniem 1 marca 1993 r. została mianowana prokuratorem Prokuratury Rejonowej w S. Prezydent RP postanowieniem z dnia 5 lipca 1994 r. powołał D. M. do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Rejonowego w S., w którym orzekała w [...] Wydziale Karnym. Od 1 marca 1999 r. do 31 maja 2002 r. pełniła funkcję Przewodniczącej [...] Wydziału Karnego Sądu Rejonowego w S. Od 1 czerwca 2002 r. do 24 września 2003 r. orzekała w ramach delegacji stałej w Sądzie Okręgowym w S. Postanowieniem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 26 czerwca 2003 r. została powołana do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Okręgowego w S., gdzie orzekała w Wydziale Karnym-Odwoławczym. Od 1 grudnia 2003 r. do 31 stycznia 2005 r. pełniła funkcję konsultanta dla asesorów sądowych, a od 1 lutego 2005 r. do 30 września 2019 r. funkcję Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego przy Sądzie Okręgowym w S. Od 1 lipca 2019 r. orzekała w ramach stałej delegacji w [...] Wydziale Karnym Sądu Apelacyjnego w [...]. Sędzia D. M. podnosiła stale swoje kwalifikacje przez uczestnictwo w szkoleniach oraz przez studia podyplomowe z zakresu: prawa karnego; ekonomii i prawa gospodarczego; prawa karnego skarbowego. Wszystkie te studia kończyła z bardzo pozytywnymi wynikami.

W sporządzonej opinii sędziego Sądu Apelacyjnego w [...] wysoko ocenił kwalifikacje sędzi D. M., podkreślając jej długoletni staż sędziowski. Stwierdził, że kandydatka jest bardzo doświadczonym sędzią odwoławczym, załatwia dużo spraw i jej orzecznictwo cechuje się bardzo dobrą jakością, ma ogromne doświadczenie również w sprawach, które są specyfiką II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w [...].

Zaznaczyć też trzeba, że jako jedyna spośród trójki kandydatów uzyskała w procesie nominacyjnym poparcie Kolegium Sądu Apelacyjnego w [...].

Kryteria wyboru kandydatów wskazane przez KRS w uchwale nr [...] z dnia 18 lutego 2021 r. w przedmiocie przedstawienia wniosku o powołanie do pełnienia

[...] ogłoszonym w Monitorze Polskim z 2020 r., poz. 622, nie wskazują na żadne okoliczności, które mogłyby podważyć przekonanie o braku podstaw do kwestionowania bezstronności sędziego D. M. Krajowa Rada Sądownictwa prawie jednogłośnie zaopiniowała pozytywnie Jej kandydaturę - oddano 18 głosów „za”, nie oddano żadnych głosów „przeciw”, odnotowano 2 głosy „wstrzymujące się”. W rezultacie jej kandydatura uzyskała wymaganą bezwzględną większość głosów. Jak podkreślono w uchwale, Pani D. M. posiada ponad trzydziestoletnie doświadczenie zawodowe zdobyte na stanowiskach sekretarza, asesora prokuratorskiego, prokuratora, a także podczas pełnienia urzędu na stanowisku sędziego. Kandydatka odznacza się szeroką wiedzą prawniczą, o czym świadczą ukończone studia podyplomowe, pełnienie funkcji konsultanta dla asesorów sądowych, Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego przy Sądzie Okręgowym w S. Sędzia była także od 1 lipca 2019 r. delegowana do stałego orzekania w Sądzie Apelacyjnym w [...] oraz jako jedyna spośród kandydatów uzyskała poparcie Kolegium Sądu Apelacyjnego w [...]. Z oceny kwalifikacyjnej wynika, że prezentuje wysoki poziom wiedzy prawniczej i umiejętność stosowania jej w praktyce. Wykonuje swoje czynności służbowe rzetelnie i z dużym zaangażowaniem.

Podsumowując te rozważania należy stwierdzić, że nie jest rzeczą Sądu Najwyższego dokonywanie na gruncie niniejszej sprawy oceny etycznej podjętej przez sędzię D. M. decyzji o kandydowaniu na stanowisko Sędziego Sądu Apelacyjnego w [...] i uczestniczenia w procedurze konkursowej prowadzonej przed Krajową Radą Sądownictwa po 17 stycznia 2018 r. Testowana jest Sędzią o długoletnim stażu, ocenianą pozytywnie za swoją pracę, była też delegowana do orzekania w Sądzie Apelacyjnym w [...]. Co zaś najistotniejsze, jej kandydowanie do sądu wyższego rzędu poprzedziło uzyskanie nie tylko pozytywnej opinii wizytatora, ale również środowiska sędziowskiego. W tych warunkach brak jest podstaw do przyjmowania, że w przypadku Sędzi D. M. o pozytywnej opinii kandydatki do Sądu Apelacyjnego zadecydowały inne względy niż ocena jej zdolności merytorycznych do pełnienia funkcji sędziego na tym szczeblu orzecznictwym.

Reasumując, wskazane przez skarżącego okoliczności nie są takimi, które mogłyby świadczyć o naruszeniu standardów niezawisłości i bezstronności w

konkretnej sprawie i w jej niepowtarzalnych okolicznościach. Rozważania obrońcy na temat znaczącej roli władzy sądowniczej i wzajemnych oddziaływań i współpracy między władzami sądowniczą i wykonawczą, a także sposobu powoływania członków Krajowej Rady Sądownictwa i jego legalności i zgodności z Konstytucją RP, są zasadne, jednak nie mogą zmienić oceny co do braku zaistnienia przesłanki z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. w przypadku składu Sądu odwoławczego orzekającego w przedmiotowej sprawie w dniu 13 lipca 2023 r.

W rezultacie tej oceny zarzut kasacji jest całkowicie pozbawiony podstaw, a więc zasadne było oddalenie kasacji jako oczywiście bezzasadnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.

O kosztach sądowych postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 636 § 1 k.p.k. w zw. z art. 637a k.p.k., obciążając nimi skazanego.

[PGW]

[ms]